

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Hanna Nowicka de Poraj
Sędziowie:	SSA Barbara Górczanowska (spr.) SSA Jerzy Bess
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2016 r. w Krakowie

sprawy z powództwa Wyższej Szkoły (...) w N.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w N.

przy interwencji ubocznej po stronie pozwanej – A. G.

o uchylenie uchwał

na skutek apelacji interwenienta ubocznego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 14 maja 2014 r. sygn. akt IX GC 443/13

p o s t a n a w i a:

odrzuć apelację.

SSA Jerzy Bess SSA Hanna Nowicka de Poraj SSA Barbara Górczanowska

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 31 sierpnia 2016 r.

Strona powodowa Wyższa Szkoła (...) w N. domagała się uchylenie uchwał nr (...), nr (...), nr (...), nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników strony pozwanej (...) Spółki z o.o. w N. podjętych 16 kwietnia 2013 r., jako podjętych z naruszeniem § (...) ust. (...) aktu założycielskiego pozwanej spółki przyznającym stronie powodowej (władze (...) w N.) uprawnienia osobiste do wyznaczania każdorazowo zarządu strony pozwanej na określony rok obrotowy.

W dniu 11 lipca 2013 r. pełnomocnik pozwanej, któremu pełnomocnictwa udzielili M. S. i T. W. złożył odpowiedź na pozew, w której oświadczył, że pozwana uznaje powództwo w całości wnosząc również o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania lub ewentualnie zniesienie tych kosztów między stronami.

W dniu 18 lipca 2013 r. pełnomocnik pozwanej, któremu pełnomocnictwa udzielili R. J. i M. T. złożył przed wdaniem się w spór pismo przygotowawcze, w którym zarzucił m.in. że do zarządu Spółki nie wchodzi uchwałą z 16 kwietnia 2013 r.: M. S., T. W., S. K..

W dniu 22 sierpnia 2013 r. interwencję uboczną po stronie pozwanej zgłosił jej wspólnik A. G. wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2013 r., Sąd dopuścił A. G. do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Spółki. Pełnomocnik pozwanej reprezentowanej przez zarząd w osobach M. S., T. W. pismem procesowym z 2 października 2013 r. złożył opozycję przeciwko wstąpieniu do sprawy interwenienta ubocznego A. G.. Postanowieniem z 30 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy uwzględnił opozycję pozwanej reprezentowanej przez radcę prawnego S. K. i uchylił postanowienie z 27 sierpnia 2013 r. w przedmiocie dopuszczenia A. G. do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego. Postanowieniem z dnia 13 listopada 2014 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie zmienił ww. postanowienie Sądu Okręgowego w ten sposób, że opozycję oddalił (karta 388).

Wyrokiem z dnia 14 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IX Gospodarczy uchylił uchwałę Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. z dnia 16 kwietnia 2013 r. oznaczoną nr (...), nr (...), nr (...), nr (...); zniósł wzajemnie koszty postępowania między stronami; nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Okręgowy podał, że spółka (...) sp. z o.o. w N. powstała na podstawie umowy spółki z 8 maja 2007 r. a jej jedynym wspólnikiem była (...) w N. (wpisana do Rejestru Uczelni Niepublicznych i Związków (...) prowadzonych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod numerem porządkowym (...)), posiadająca 950 udziałów o wartości 10.000 zł każdy i o łącznej wartości 9.500.000 zł. Zmiana nazwy w Rejestrze Przedsiębiorców z (...) na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. nastąpiła w dniu 27 stycznia 2009 r. W akcie założycielskim został umieszczony § 13 ust.1 zgodnie z którym zarząd będzie każdorazowo wyznaczany przez władze (...) w N. na określony rok obrotowy w liczbie od 1 do 3 członków. Powyższy zapis stanowił uprawnienie osobiste przyznane (...). Na podstawie Aktu Połączenia Uczelni Niepublicznych i Utworzenia Uczelni Niepublicznych (akt notarialny z 19.09.2007 r., rep. (...)) i Decyzji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 13.09.2007 r. ((...r.) 20 września 2007 r. (...)) wpisana do Rejestru Uczelni Niepublicznych pod numerem 10 połączyła się z inną szkołą niepubliczną - Wyższą Szkołą (...) z siedzibą w T. tworząc uczelnię niepubliczną pod nazwą Wyższa Szkoła(...)z siedzibą w N. – numer porządkowy w Rejestrze Uczelni Niepublicznych i Związków (...) prowadzonych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego to 191, zmieniony następnie na numer (...).

Sąd Okręgowy ustalił, że powodowej Wyższej Szkole (...) w N. ((...)) na podstawie § (...) aktu założycielskiego pozwanej (...) sp. z o.o. w N. przysługiwało uprawnienie osobiste do wyznaczania każdorazowo na określony rok obrotowy zarządu tej ostatniej. Uprawnienie to pozostało przy powódce w stosunku do pozwanej i przysługuje jej w dalszym ciągu mimo połączenia (...) z Wyższą Szkołą (...) z siedzibą w T. i powstania w ten sposób nowego podmiotu, jednak o takiej samej nazwie: Wyższa Szkoła (...) w N.. W związku z wykorzystaniem przez powódkę powyższego uprawnienia w spółce pozwanej funkcjonował uprawniony do jej reprezentacji zarząd w osobach M. S. (prezes), T. W. (wiceprezes), T. T. (wiceprezes). W dniu 16 kwietnia 2013 r. w związku z wnioskiem Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) Sp. z o.o. w N. odbyło się Zgromadzenie Wspólników, które podjęło uchwałę nr(...)o odwołaniu zarządu spółki pozwanej w osobach: M. S., T. T., T. W. oraz S. K.. Na zgromadzeniu we wskazanym dniu, reprezentujący powódkę M. R. złożył oświadczenie o głosowaniu przeciwko podjęciu tej uchwały i zgłosił do protokołu sprzeciw co do jej podjęcia. W dalszej kolejności, na przedmiotowym zgromadzeniu powódka w osobie rektora (...) W. P. na podstawie § (...) ust.(...) aktu założycielskiego pozwanej spółki (uprawnienie osobiste) złożyła oświadczenie o powołaniu przez nią na funkcję członków zarządu Spółki (...), T. W. i S. K. – trzyosobowego zarządu na rok obrotowy 2013. Następnie powódka wniosła o nieuzupełnianie składu zarządu pozwanej spółki oraz zamknięcie posiedzenia wobec wyczerpania porządku obrad. Uchwałą nr (...)powołano na funkcję członka zarządu J. W. (prezes), nr (...)powołano na funkcję członka zarządu R. J. (wiceprezes), nr (...)powołano na funkcję członka zarządu M. T. (wiceprezes). Również w przypadku wymienionych wyżej uchwał powódka na zgromadzeniu złożyła oświadczenie, że

głosował przeciwko ich podjęciu zgłaszając sprzeciwy do protokołu co do podjęcia tychże uchwał. Wskazane uchwały w przedmiocie zmian w składzie zarządu podjęte na odbytym 16 kwietnia 2013 r. Zgromadzeniu zostały podjęte przez wspólników spółki działających jako Zgromadzenie Wspólników a nie przez uprawnioną do tego na podstawie obowiązującego § 13 aktu założycielskiego pozwanej (...) czyli w sposób sprzeczny z aktem założycielskim.

Sąd Okręgowy następnie ustalił, że przed Sądem Rejonowym (...)w K. Wydział XII Gospodarczy KRS toczyło się postępowanie w przedmiocie wniosku z 25.02.2013 r. J. W., R. J., M. T. dotyczące ujawnienia w rejestrze sądowym zmian składu zarządu i rady nadzorczej spółki (...) sp. z o.o. w N. (pозwana) na podstawie uchwał z 22.02.2013 r. NZW pozwanej. Zgodnie z nimi w składzie zarządu znaleźli się J. W., R. J., M. T.. W dniu 7 marca 2013., sygn. akt KR XII Ns Rej KRS (...)r., Sąd ten wydał postanowienie odmawiające wpisu zmiany składu zarządu i rady nadzorczej spółki (...) (pозwana) wnioskowanej przez wnioskodawców . Na skutek apelacji J. W., R. J., M. T. od tego postanowienia, Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział XII Odwoławczy prawomocnym postanowieniem z 26.06.2013 r., sygn. akt XII Ga 174/13: odmówił J. W., R. J., M. T. dalszego udziału w postępowaniu w charakterze uczestników (pkt 1); odrzucił wniesioną przez nich apelację (pkt 2). Również postanowieniem Sądu Rejonowego (...)w K. Wydział XII Gospodarczy – KRS z 16.09.2013 r., w sprawie sygn.. akt KR XII Ns- Rej KRS (...)Sąd ten odmówił udziału w postępowaniu dla J. W., R. J., M. T., zaś w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie Wydział XII Odwoławczy z 9.10.2013 r., w sprawie o sygn. akt XII Ga 131/13 (w nawiązaniu do cytowanego wyżej postanowienia tego Sądu z 26.06.2013 r.) Sąd ten stanął na stanowisku, iż powódce przysługuje uprawnienie osobiste do wyznaczania każdorazowo zarządu strony pozwanej na określony rok obrotowy (§ (...) ust. (...) aktu założycielskiego).

Sąd Okręgowy uznał, że powództwo w całości zasługuje na uwzględnienie i skutkować musi uchYLENIEM wszystkich zaskarżonych uchwał. Nadto pozwana reprezentowana przez pełnomocnika, któremu pełnomocnictwa udzielił legitymowany do tego zarząd uznała roszczenie. Sąd Okręgowy wskazał, że przesłanki formalne do wytoczenia powództwa z art. 250 i 252 k.s.h. zostały spełnione. Powołując się na przepis art. 249 k.s.h. Sąd wskazał nadto, że uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały. Powszechnie uznaje się, iż dla skutecznego zaskarżenia uchwały w drodze powództwa o jej uchylenie konieczne jest wykazanie zaistnienia połączonych alternatywną łączną przesłanek: sprzeczności uchwały z umową spółki lub dobrymi obyczajami w koniunkcji z połączonymi alternatywną łączną pozostałymi przesłankami: godzenia uchwały w interesy spółki lub przyświecającego uchwale celu pokrzywdzenia wspólnika. Sąd podkreślił, że powódce przysługiwało na podstawie § 13 aktu założycielskiego spółki pozwanej (umowy) osobiste uprawnienie do wyznaczania każdorazowo zarządu strony pozwanej na określony rok obrotowy. Przedmiotem zaskarżonych uchwał podjętych przez wspólników działających jako Zgromadzenie Wspólników były zmiany w zarządzie. Skoro zatem uprawnienie do przeprowadzania takich zmian należało do wyłącznej kompetencji powódki, uchwały zostały podjęte przez Zgromadzenie podjęte zostały z naruszeniem aktu założycielskiego czyli umowy spółki. Takie działanie ma znamiona godzenia w interesy spółki. Powyższe okoliczności w oczywisty sposób powodują również pokrzywdzenie wspólników. Wobec powyższego zdaniem Sądu przesłanki z art. 249 k.s.h. zostały spełnione. Nadto Sąd Okręgowy zaznaczył, że pozwana uznała roszczenie a zatem Sąd stanął na stanowisku, że w ten sposób przyznała fakty wskazane w pozwie. Powołując się na treść art. 213 § 2 k.p.c. Sąd uznał się za związanego uznaniem powództwa, gdyż jego zdaniem nie zaszły negatywne przesłanki wskazane w art. 213 § 2 k.p.c. W tym stanie rzeczy na mocy powołanych wyżej przepisów Sąd uznał, że roszczenie powódki zasługiwało w całości na uwzględnienie o czym orzekł w punkcie I wyroku. W punkcie II Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie koszty procesu. W punkcie III wyrok został zaopatrzony z urzędu rygiorem natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.).

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wniósł interwenienta uboczny A. G., który zaskarżył wyrok w całości. Interwenient uboczny zarzucił postępowaniu przed Sądem Okręgowym nieważność, na zasadzie art. 379 pkt 2) k.p.c. gdyż strona pozwana nie była w nim reprezentowana przez zarząd, co spowodowało, że pełnomocnik strony pozwanej, działający w postępowaniu nie był należycie umocowany. Ponadto zaskarżonemu wyrokowi interwenient zarzucił:

- 1) naruszenie art. 249 § 1 k.s.h. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że zaskarżone uchwały są sprzeczne z umową spółki, godzą w interes spółki oraz mają na celu pokrzywdzenie współników;
- 2) naruszenie art. 213 § 2 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że w niniejszej sprawie uznanie powództwa nie jest sprzeczne z prawem lub z zasadami współzycia społecznego i nie zmierza do obejścia prawa;
- 3) naruszenie art. 365 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że Sąd Okręgowy jest związany orzeczeniami Sądu Rejestrowego w zakresie wyrażonego przez ten Sąd poglądu prawnego;
- 4) naruszenie art. 159 k.s.h. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że uprawnienia osobiste Wyższej Szkoły (...) do powoływania członków zarządu (...) sp. z o.o. nie wygasły na skutek połączenie z drugą uczelnią i powstania tym samym całkowicie nowej uczelni.

Mając na uwadze powyższe interwenient uboczny wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości; o przeprowadzenie dowodów powołanych w treści pisma na okoliczności tamże wskazane; o zasądzenie od powoda Wyższej Szkoły (...) w N. na rzecz interwenienta ubocznego A. G. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych; o zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o.o. na rzecz interwenienta ubocznego A. G. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Apelujący wnosił także, na zasadzie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. o zawieszenie postępowania.

W odpowiedzi na apelację pozwana Spółka wносиła o odrzucenie apelacji wobec braku legitymacji procesowej do jej wniesienia przez interwenienta. W przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku pozwana wносиła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2015 r. Sąd Apelacyjny zawiesił postępowanie do czasu zakończenia postępowania w sprawie I ACa 535/16 (IX GC 684/13). Wyrokiem z dnia 2 lipca 2015 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację występującego w tej sprawie jako powód A. G., przyjmując, że nie wygasły zastrzeżone w § (...)ust. (...) umowy Spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. uprawnienia osobiste Wyższej Szkoły (...)w N. do wyznaczania członków zarządu tej spółki. Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2016 r. Sąd Apelacyjny podjął postępowanie w sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W okolicznościach niniejszej sprawy apelacja interwenienta ubocznego jest niedopuszczalna, jako sprzeczna ze stanowiskiem strony pozwanej, do której interwenient uboczny przystąpił. W myśl bowiem art. 79 k.p.c. interwenient uboczny jest wprawdzie uprawniony do wszelkich czynności procesowych dopuszczalnych według stanu sprawy, jednakże nie mogą one pozostawać w sprzeczności z czynnościami i oświadczeniami strony, do której przystąpił. To ostatnie odnosi się do interwencji ubocznej niesamoistnej. Czynność pozostająca w sprzeczności z uprzednią czynnością lub oświadczeniem strony jest bezskuteczna z mocy samego prawa, bez konieczności wypowiedzania się w tej kwestii przez sąd lub stronę, ale jeśli stanowisko strony nie może być wywiedzione z dotychczasowych jej czynności procesowych (oświadczeń), to strona może ubezskutecznić czynność procesową interwenienta natychmiastowym wyraźnym sprzeciwem, a gdyby tego nie uczyniła, może - na ogólnych zasadach - cofnąć czynność procesową interwenienta (np. apelację). Strona pozwana (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. w odpowiedzi na apelację wносиła o odrzucenie apelacji wobec braku legitymacji procesowej do jej wniesienia przez interwenienta i sprzeciwiała się zmianie bądź uchyleniu wyroku Sądu pierwszej instancji.

Istotną kwestią jaką należało w niniejszej sprawie przesądzić, był zatem charakter interwencji ubocznej. O charakterze tym decyduje skutek prawny, jaki wyrok w sprawie, w której zgłoszono interwencję, odnosi między interwenientem ubocznym a przeciwnikiem strony, do której interwenient przystąpił. Jeśli skutek ten jest bezpośredni, interwencja uboczna ma charakter samoistny, co powoduje, że do stanowiska interwenienta w procesie odpowiednio stosuje się przepisy o współuczestnictwie jednolitym. Skoro jednak skutek równoznaczny z prawomocnym rozstrzygnięciem o przedmiocie sporu dotyczyć musi stosunków między interwenientem a przeciwnikiem strony, do której przystąpił, co oznacza, że interwenient samoistny musi pozostawać z przeciwnikiem w takiej relacji, która obiektywnie

umożliwiłaby wytoczenie przez niego lub przeciwko niemu tożsamego powództwa, o interwencji samoistnej w niniejszej sprawie nie może być mowy. Interwenient uboczny przystąpił bowiem do sporu po stronie pozwanej Spółki a nie powodowego współnika. Jego interwencja miałaby charakter samoistny gdyby przystąpił do strony powodowej - uchylenie uchwały z mocy art. 254 § 1 k.s.h. ma bowiem moc obowiązującą w stosunkach między spółką a wszystkimi współnikami oraz w stosunkach między spółką a członkami organów spółki. Przystępując do strony wytaczającej tej treści powództwo przeciwko spółce interwenient byłby w położeniu analogicznym jak powódka, natomiast w konfiguracji procesowej, która wystąpiła w niniejszej sprawie, interwenient nie ma kwalifikacji pozwalających mu zastąpić stronę pozwaną w procesie, ponieważ powództwo o uchylenie uchwały z art. 249 § 1 k.s.h., może wnieść tylko przeciwko spółce, a nie przeciwko innemu współnikowi, czy też członkowi organu tej spółki. Skutki takiego wyroku odnoszą się do stosunków w relacji spółka - współnicy oraz spółka - członkowie organów spółki. Nie ingerują natomiast bezpośrednio w stosunki pomiędzy współnikami ani też między nimi a członkami organów spółki. (postanowienie SN z dnia 18 października 2012 r., V CZ 37/12, Legalis nr 667439; postanowienie SN z dnia 19 grudnia 2007 r., V CSK 346/07, LEX nr 371401)

Tym samym należało uznać, że interwenientowi nie przysługują poszerzone uprawnienia przewidziane w art. 81 k.p.c. i nie może on skutecznie zaskarżyć wyroku, który pozwana spółka uznała za prawidłowy, co wyraźnie wyartykułowała w piśmie skierowanym do sądu. Uprawnienia procesowe interwenienta wyznacza art. 79 k.p.c., który uniemożliwia jej podejmowanie czynności sprzecznych z czynnościami i oświadczeniami strony, do której przystąpił.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji, na podstawie art. 370 k.p.c.

SSA Jerzy Bess	SSA Hanna Nowicka de Poraj	SSA Barbara Górczanowska
----------------	----------------------------	--------------------------